

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Facilis Et Succincta S.S. Canonum Doctrina

Pirhing, Ehrenreich

Dilingæ, 1690

Sectio I. [i. e. Sectio VI.] De nonnullis impedimentis præscriptionis, quo minus ea procedat, vel cœpta continetur, & de restitutione adversus eam jam completam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61641](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61641)

stentur, intra hoc tempus nunquam vidisse vel audivisse se aliud.

SECTIO IV.

De nonnullis impedimentis prescriptionis, quominus ea procedat, vel capta continuetur, & derestitutione adversus eam jam completam.

§. I.

Quando prescriptio non procedat, seu noncurrat, vel dormiat, aut suspendatur?

Prescriptio dicitur non procedere, sive non currere, quando ob aliquam causam incipere non potest, vel quia deest possessio civilis, sine qua nulla datur usucapio; vel quia bona fides aut titulus deficit, si hic ad prescribendum est necessarius; vel denique ex incapacitate ipsius rei ad prescribendum hic & nunc inhabilis; dormire dicitur prescriptio, quando inchoata quidem legitime jam est, propter impedimentum interveniens ad aliquod tempus currere non potest, sed suspensa manet, & quasi quiescit, ita tamen, ut cessante tali impedimento, iterum currat, & continuari possit, ad prescriptionem complendam tempus, quod, antequam dormiret prescriptio, currabat, & tempus, quod post ablatum impedimentum currit. Censetur autem tali modo dormire, primo tempore hostilitatis sive belli, uti patet *ex c. extranmissa 10. h. t.* Secundò dormit prescriptio contra Ecclesiam, quando hæc vacat *c. i. & ult. ne sede vacante &c.* vel si Prælati agere non possit censurâ aliquâ aut im-

pedimento juris (non facti tantum) impeditur *c. 1. & c. Auditis 15. h. t.* Tertiò contra Ecclesiam Romanam dormit, si schisma sit in illa Ecclesia; vel contra Romanum Imperium, si vacat hoc, aut contra pupillum, si daret adhuc pupillaris ætas &c. quia in his casibus aut jura non dicuntur, vel de jure agere non potest, contra quem prescribitur, vel suo legitimo defensore caret Ecclesia &c.

§. II.

Quando & quomodo prescriptio interrumpatur, & an etiam per impetrationem privilegij contrarij.

Interrumpi dicitur prescriptio, quando antequam completur, ita cessat, ut cessante etiam interruptionis causâ prius & posterius tempus non continuentur ad complendam prescriptionem, sed de novo debeat inchoari, & totum tempus præcedens interruptionem sit extinctum, prout sumitur *ex c. illud autem 8. h. t.* qualis interruptio censetur fieri, quando deficit aliquid, quod ad substantiam sive essentiam prescriptionis requiritur, ut si amittatur possessio civilis; si cesset bona fides; si cesset titulus, ubi hic requiritur; vel si jura ita disponant (à quorum dispositione prescriptio vim suam & auctoritatem habet) prout de prescriptione longi & longissimi temporis disponunt, quod interrumpatur per litis contestationem Juridicam, si postmodum sententia contra possessorem lata fuit, nisi presumptio sit ex sufficientibus conjecturis contra Actorem, quod litem malo animo, præcisè ad interrumpendam aut prolongandam prescriptionem moverit.

A a a 3

Si

Si quis autem impetret privilegium contrarium prescriptioni, interrumpitur quidem prescriptio, si ea nondum completa sit, quia post impetratum privilegium videtur esse in mala fide prescribens, ex hoc videlicet capite ad privilegium sibi impetrandum motus, quod putaret rem talem ad se non pertinere; si vero completa jam sit, nihil ei nocet privilegium impetratum contrarium prescriptioni, sed hoc tantum operatur, ut in posterum prescriptione uti non possit ad rem prescriptam sibi defendendam, cum huic, eo ipso, quod privilegium contrarium prescriptioni impetrare vel voluerit, vel impetraverit, prescriptioni renuntiasse videatur; cui tamen non renunciat, si privilegium, quod non est contrarium prescriptioni, impetravit, cum tale privilegium ad majorem tantum cautelam & corroboracionem prescriptionis &c. impetratum potius videatur.

¶ (o) ¶

Quibusnam remedium restitutionis in integrum competat adversus prescriptionem?

Conceditur hoc privilegium primo Minoribus 25. annis, adversus prescriptionem etiam longissimi temporis ut eam petere possint intra quadriennium post impletum 25. annum. Secundo conceditur Ecclesijs, alijsque locis, quamvis 40. aut 100. annorum prescriptio contra ea completa jure non sit. Tertio conceditur non tantum Majoribus, si justa causa sublegetur, ob quam prius, dum contra eam currebat prescriptio, agere non potuerunt & quidem contra prescriptioem longi temporis justa etiam causa concedendæ restitutionis in integrum Majoribus, videtur etiam aliquibus quod invincibiliter ignoraverit aliquam currentem contra se prescriptioem, quam tamen ignorantiam justam concedendæ Majoribus restitutionis in integrum negant aliqui, quia prescriptio æquè præjudicat ignorantibus ac scientibus *ra c. Vigilanti §. h. i. & L. ult. de prescript. long. temp.*

